

FECSCHE CSABA

A második félidő

*olyan sok mindennel fölbagytam már okkal
vagy ok nélkül nem megyek barackot lopni
feltüzelt éjszakákon a barátokkal
kezdek szép lassan magamra fanyalodni*

*a számban már rég megkeseredett a méz
vállamnak a pibényi súly is oly nehéz
egyre gyorsabban váltják egymást a napok
ha nem vigyázok közéjük szorulok*

*többé nem mászom meg a hegyet avégett
hogy gyönyörködve a párás völgybe nézzek
már nem tudom átugrani a palánkot
mellemben tűzbányó helyett csak zsarátnok*

*olykor van az is ami nincs s nincs ami van
minden szépre ráerőszakolom magam
a világot megváltani semmi kedvem
viselem ráncaim békésen öregszem*

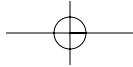
Akvárium

*a hegyekből ide lopakodott
ordas tél tébolyog városszerte
a korán kelő szél a frissen bullt
havat az álmos útról leseperte*

*jégvirágokkal tele az ablak
jégkockának látni minden házat
nyalogatják a hajnali holdat
a kásás égen nagy varjúszárnyak*

*csapkodnak méltatlankodik a kő
lépteim alatt hova sietek
a csontos jubarfák fölmerednek
láttni engedve az üres eget*

*kis szécinke száll rá porzik az ág
felnyög a fa a semmi súly alatt
a csönd hideg akváriumában
tátogunk mi elátkozott balak*

[*Fecske Csaba versei*]

Arckép

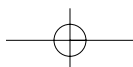
*iszonyúan egyedül akár a kő
magával takarja el magát
egyetlen sorsot él
egy életen át*

Szög a zsákból

*kihültek a szavak
mint későn érkező
asztalán a leves*

*megpróbálsz kibozni a sodromból
búzkod az időt
mint falunapon bepálinkázott
legények a kötelet*

*bárhogy vigyázok
elárulom magam
elárulsz szög a zsákból
kibújsz belőlem*

Veled

*hajad kislányosan őszinte volt a széllel
 ahogy kimenttél váratlanul a Bükkből
 szerte a zöldek azt fontolgatták
 tudnak-e szebbet jobbat örömiinkre
 jó itt mosolyogtad és azt hiszem így volt
 egy bokor diszkrét árnyékában
 fűrészeltük meg parázsló szíviink
 valahol nyár volt és mi ott voltunk
 mindenütt egy szavamba kapaszkodtál így nem
 félnek szédítő szakadék felett sem mondtad
 és mintha cigarettafüst ment volna a szemedbe
 egy dundi könnycsepp nagyítóján át
 kezdtél nézni rám miközben
 lelkesen tücsök ciripelt és örömében
 a fű földig hajolt szerelmes lépteink előtt*

Égen és földön